

Udgifterne. Statens Udgifter er, saaledes som Finansministeren har haft Anledning til at gøre Rede for ved forskellige Lejligheder, tagne i Betragtning, og med Hensyn til Kommunernes Forhold, forsaaavidt de vedrører de foreliggende Lovforslag, maa jeg antage, at Kommunernes Budget snarest vil blive lettet derigennem. Det ærede Medlem beskæftigede sig imidlertid særlig med forskellige Beregninger angaaende Sygdommenes Fordeling, som er anstillede gennem Statistisk Departement i 1916. Derpaa skal jeg ikke indlade mig; det er et Materiale, vi har modtaget fra Statistisk Departement, og som vi arbejder med.

Hvad angaar Hjemmet for Vanføre, tror jeg, det vilde være heldigt, om man fik oprettet Afdelinger ud over Landet, og disse Afdelinger kunde blive tilset af de kyndige og erfarne Specialister, der arbejder herinde ved Hjemmet for Vanføre. Til det ærede Medlem Hr. Gamborg vil jeg i denne Forbindelse sige, at jeg er ganske enig med ham i, at Arbejdet med at oplære Invalider bør fremmes paa den bedst mulige Maade, og det er ogsaa en Selvfølge, at naar Invalidforsikringsloven træder i Kraft, er det ligefrem en Forudsætning, at dette Arbejde tages op i stærkt øget Udstrækning.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou nævnte Bestemmelsen om de 62 Aar og omtalte, at man fra flere Sider i Fjor var inde paa, at der kunde være Tale om at gaa til 65 Aar. Ogsaa dér maa jeg sige, at det er en Skønssag, hvorvidt man vil tage det ene eller det andet. Det ærede Medlem omtalte Forholdene i England og Sverige, og hvad han dér sagde, var jo rent faktisk og rigtigt, men man maa altid huske paa, at i England og Sverige og andre Lande, man maatte kunne nævne, har Forholdet ikke været det, at man forud for de Bestemmelser, man dér har faaet, har levet paa helt andre Bestemmelser og i lang Tid indrettet sig paa dem. Det spiller en væsentlig Rolle, at man her i Landet i henvend en Menneskealder har levet paa Bestemmelsen om de 60 Aar. I Anledning af Udtalelser, som fremkom — jeg tror, det var fra det ærede Medlem Hr. Gamborg —, skal jeg i øvrigt sige, at med det System, man arbejder efter, og det, man indfører, var der i og for sig ikke noget i Vejen for, at Invaliderentelovforslaget kunde have en højere Aldersgrænse end 62, selv om man vilde begynde med Aldersrentenydelser ved de 62 Aar. Det vil altsaa medføre, at alle de, som havde Invaliderente — og det er jo Tanken, at de skal bevare de 800 Kr., de har —, indføres paa den

Alderssats, hvor der ydes 800. Man kunde tænke sig at komme f. Eks. til det Resultat, at de 800 Kr. vilde svare til en Aldersrenteydelse paa 800 Kr. for 65 Aar, og der var i og for sig ikke noget til Hinder for at føre denne Lov op til 65 Aar eller endnu højere, men jeg har for mit Vedkommende fundet det rimeligt og naturligt at fastsætte 62 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg spurgte om Aldersrentelovforslaget. Jeg har jo, som de ærede Medlemmer ved, ved Fremsættelsen gjort Rede for de Principper, efter hvilke Aldersrentelovforslaget vil blive udarbejdet, det er altsaa de ærede Medlemmer ganske nøje bekendt. Det Spørgsmaal, som staar tilbage, er Takstspørgsmaalet. Det er et overordentlig vanskeligt og indviklet Spørgsmaal, det har dér vist sig, saaledes som jeg udførligt har gjort Rede for i min Fremsættelsestale, at det Lovforslag, der i Fjor blev forelagt for dette høje Ting, vilde have været ganske sprængt. Det har vist sig ved de Opgørelser, der er kommet, at man med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen var betydelig over det, som der var Tale om at yde efter det daværende Lovforslags almindelige Regler. Nu havde man ganske rigtig en Ventil gennem Skønnet, men det var udtrykkeligt bestemt, at der skulde særlige Forhold til, for at dette Skøn skulde gøre sig gældende; med andre Ord, Loven kunde ikke være praktiseret efter sin Ordlyd, medmindre man vilde være gaaet til at yde de gamle betydeligt mindre, end de faktisk har faaet. Det har vist alle, ikke mindst alle kommunalt kyndige Folk, hvor vanskeligt hele dette Spørgsmaal er. Derfor er der fra Indenrigsministeriets Side i København, i Købstadkommunerne, i mindre Kommuner og i rene Landkommuner indsamlet Bidrag til Belysning af dette Spørgsmaal, derefter er det Tanken, at vi vil have en Samvirken med et Udvalg af kommunale Folk, et Udvalg, som vil kunne nedsættes i den nærmeste Tid, for at vi kan tage fat paa dette Spørgsmaals Udredning. Det er overordentlig vigtigt, hvorledes det bliver formet, naar man skal kunne arbejde dermed. Jeg tør ikke sige noget om, hvornaar Lovforslaget kan blive fremsat, men der arbejdes derpaa, og naar det lykkes at faa det færdigt, saaledes at jeg anser det for forsvarligt at fremsætte det, vil det ufortøvet blive fremsat for Rigsdagen. Det ærede Medlem omtalte forskellige Spørgsmaal angaaende Forsikringen, hvornaar man kunde sige, at der forelaa en teknisk, og hvornaar der ikke forelaa en teknisk Forsikring. Jeg vil dertil